

ת"פ 1054/08/21 - מדינת ישראל נגד דניס פוטרייצ'נקו - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

20 יולי 2022

ת"פ 1054-08-21 מדינת ישראל נ' פוטרייצ'נקו
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הילה מלול - נוכחת
נגד
דניס פוטרייצ'נקו - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד יורם סגי-זקס - בהעדר
עו"ד יאיר לחן (בשם עו"ד סגי-זקס) - נוכח

המאשימה

הנאשם

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען **בעובדות כתב האישום המתוקן**, ביום 22.04.2020 בסמוך לשעה 10:50, התגורר הנאשם ברחוב הרב קוק 19 באשדוד (להלן: "הבית").
2. בנסיבות אלו החזיק הנאשם בסלון ביתו בסם מסוכן מסוג F4- MDMB- BUTINACA במשקל נטו של 28 גרם המחולק ל-7 שקיות שלא לצריכתו העצמית.
3. עוד ובאותן נסיבות החזיק הנאשם על מיטתו בסם מסוכן מסוג F4- MDMB- BUTINACA במשקל נטו של 16 גרם מחולק ל-4 שקיות לצריכתו העצמית.
4. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה"; "פקודת הסמים המסוכנים"), והחזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.
5. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי המאשימה תגביל את עצמה בעתירתה העונשית לענישה בדמות 4 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלוות, ואילו ההגנה תעתור להסתפק בענישה צופה פני עתיד.
6. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** אשר התקבלה ביום 06.07.2022, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

7. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על חומרת מעשיו של הנאשם בדגש על סוג הסם שנתפס, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל, תוך שהפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה. בתוך המתחם סברה המאשימה כי בהינתן לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו מצד אחד, ועברו הפלילי של הנאשם שהינו ממין העניין מצד שני, יש מקום להשית על הנאשם עונש בדמות 4 חודשים מאסר שיורצו בעבודות שירות וכן ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס והתחייבות.
8. **מנגד**, בא כוח הנאשם סבר כי המאשימה גילתה מלכתחילה את דעתה באשר למתחם העונש הראוי בהסכמתה על אודות טווח הענישה, לחילופין חלק הסנגור על המתחם לו טענה המאשימה בשלב הטיעונים לעונש וטען כי בהינתן כמות הסם שבה החזיק הנאשם, הרי שעל מתחם העונש ההולם לנוע החל ממאסר מותנה ברף התחתון ועד למאסר

של כמה חודשים בעבודות שירות ברף העליון (תוך שמהטעמים השמורים עמו הלה נמנע מלהפנות לפסיקה התומכת בעמדתו). בכל הנוגע לנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, הפנה הסנגור לכך שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו; לעברו הפלילי של הנאשם שהתיישן זה מכבר; לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה לגילו; למצבו הרפואי הרעוע של הנאשם הסובל ממגוון בעיות בריאותיות קשות; לכך שהנאשם עתר לקבלת רישיון לשימוש בקנבוס רפואי ואולם עד כה לא קיבל לכך אישור; לעובדה שהלה ביצע את עבירת החזקת הסם לצריכה עצמית עקב מצבו הרפואי; למצבו הכלכלי של הנאשם; ולחלוף הזמן שבין מועד ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום ולזמן שחלף ממועד הגשת כתב האישום ועד למועד מתן גזר הדין. מכל האמור לעיל, עתרה ההגנה להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה הצופה פני עתיד.

9. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", לקח אחריות על מעשיו; שיתף באשר למצבו הרפואי ולכך שהוא מטופל במתדון; וביקש מבית המשפט כי יתחשב בו לעניין העונש.
10. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

11. כזכור, בתיק זה הגיעו הצדדים להסכמה על אודות טווח הענישה, תוך שהמאשימה הגבילה את עתירתה העונשית לעונש של 4 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ואילו ההגנה עתרה להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד. עם זאת, הלכה היא כי הסדר טיעון במסגרתו נקבע לעתים טווח ענישה מוסכם, הינו הסכם בין רשויות התביעה לבין נאשם, כאשר בית המשפט איננו, כידוע, צד להסכם, ומשכך, אין ההסכמה בין הצדדים על אודות טווח הענישה מחייבת את בית המשפט. מתחם ענישה לעומת זאת, הינו קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לטווח הענישה הראוי בגין העבירה בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש האמור להיות מוטל עליו (ראו לעניין זה, ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (נבו, 04.12.2013); וכן ראו, הדברים שנאמרו בע"פ 4301/15 יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל, (נבו, 05.01.2016): "אין בית המשפט כבול לעונש או לטווח ענישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו ביסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי".
12. ברוח דברים אלו, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
13. בכל הנוגע לעבירות הסם אותן עבר הנאשם, נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות אלה. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומם של הציבור, בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.
14. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 עודה נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988); ע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יוני יונה (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.07.2012); ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה

אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).

15. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתה היתרה של עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית אותה ביצע הנאשם, יכולה להעיד גם הענישה אשר נקבעה בצדה. וכך, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית הוא 20 שנות מאסר.

16. בשים לב לסוג הסם ולכמות הסם אותה החזיק הנאשם לצריכתו העצמית ושלא לצריכתו העצמית, ובשים לב ליתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כפי שיפורט בהמשך הדברים, נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה הנדון מצויה ברף שאינו גבוה באופן מיוחד.

17. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי בראש ובראשונה לסוג הסם שבו החזיק הנאשם ומשקלו. המדובר בסם מסוכן מסוג F4- MDMB- BUTINACA הנמנה עם "הסמים הסינטטיים", כאשר שנים רבות של מחקרים מדעיים שנעשו בתחום לימדו אותנו כי הנזקים שסם זה מביא עמו קשים מהנזקים הנגרמים עקב שימוש בסמים "קלים" כגון חשיש או מריחואנה. בכל הנוגע למשקל הסם, הרי שנתתי דעתי לכך שהנאשם לא החזיק בכמות גבוהה של סם, כאשר הנאשם החזיק 28 גרם שלא לצריכתו העצמית וכן 16 גרם נוספים לצריכתו העצמית.

18. **אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**, כפי העולה מטיעוני ההגנה לעונש ומהמסמך הרפואי שהוגשו לעיוני (נ/1), החזקת הסמים לצריכה עצמית נועדה לדברי הנאשם לשימושו העצמי נוכח מצבו הרפואי הקשה. בהמשך לכך יצוין, כי בכל הנוגע לסם שהוחזק על ידי הנאשם שלא לצריכתו העצמית, בכך שהלה חילק את הסם למנות ב-7 שקיות, ולכך שבסופו של יום, הנאשם הודה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הרי שעל אף שיש לראות בכמות הסם אותה החזיק הנאשם כהחזקה שלא לצריכה עצמית אזי, אין הדבר מצביע בהכרח על כך כי המדובר בהחזקה שמטרתה הייתה להפיץ את הסם. וכך נוסח העניין בקפידה בת"פ (שלום י-ם) 7414-01-15 **מדינת ישראל נ' ניסים שגב** (נבו, 26.02.2017): "... רוצה לומר, יש מי שמחזיק סם שלא לצריכה עצמית ומטרתו היא לסחור בו ולהפיצו, ויש מי שעושה כן ומטרתו היא להשתמש בסם יחד עם חבריו הקרובים וליתן להם אותו ללא תמורה. זה מחזיק וזה מחזיק, אלא שזה סוחר של ממש, והשני מצוי במקום אחר וצדדי, קרוב יותר לזה המחזיק כמות העולה כדי שימוש עצמי בסם מסוכן. זה מצוי בתחום הפלילי ואף חברו, אלא שזה נעוץ בו עמוק, והשני אך נוגע בפליליות הכרוכה במעשיו".

19. בסיכומה של נקודה זה ייאמר, כי אין לו לדין אלא מה שענינו רואות - ומבלי להתעלם מהחזקה החוקית ומרמת האשמה ה"רישמית" שהיא יוצרת, הרי שיש להניח לזכותו של הנאשם כי רמת האשמה המוטלת לפתחו היא נמוכה, בשל נסיבותיו האישיות הנאשם, בדגש על מצבו הרפואי, ועת לא הוכח לפניי כי הלה החזיק את הסם במטרה להפיצו או לסחור בו.

20. לבסוף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק מוחשי כלשהו. אם כי, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כידוע, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו. לא פעם נדרשים המכורים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלימות כדי לממן לעצמם את מנת הסם הבאה, ובעצם כך מביאים לפגיעה פעם אחר פעם, בקניינו ובביטחונו של הזולת. גם ניתן בנקל לשער ולדמות את מסכת הסבל והייסורים שעוברים בני משפחתם וחבריהם הקרובים של המכורים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקיריהם הולכים מדחי לדחי ומדרדרים את חייהם אל פי תהום. זהו אפוא, אותו נזק פוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים השונות.

21. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי בעבירה של החזקת סם מסוג הסמים הסינטטיים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית **בכמויות דומות לאלו שבעניינינו**, קיים מנעד רחב של עונשים, הכול בהתאם לכמות הסם ונסיבות החזקתו, ואולם, **בדרך כלל**, העונש הדומיננטי הוא, עונש הנע בין מאסר קצר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות ועד לעונש ממושך יותר מאחורי סורג ובריח. עם זאת יש לחדד ולהעיר, כי הפסיקה שתובא להלן מתייחסת בחלקה לכמויות סם שונות מאלה שבעניינינו, והיא נלמדת בדרך של היקש וסברה. ראו למשל, ת"פ (שלום ב"ש) 59289-05-17 **מדינת ישראל תביעות נגב נ' דמיטרי טרטיאקוב** (נבו, 16.10.2017); ת"פ (שלום י-ם)

ח (58979-09-20 **מדינת ישראל נ' עלי סיאם** (נבו, 13.06.2021); ת"פ (שלום ב"ש) 30235-02-22 **מדינת ישראל נ' דניאל קוגן** (נבו, 04.04.2022); ת"פ (שלום ראשל"צ) 22211-06-15 **מדינת ישראל נ' גיל שטיינמץ** (נבו, 23.01.2017); עפ"ג (מחוזי מרכז) 7875-09-19 **מדינת ישראל נ' מחמוד עאמר** (נבו, 21.01.2020); עפ"ג (מחוזי מרכז) 21551-12-15 **שלום ציקואשוילי נ' מדינת ישראל** (נבו, 19.04.2016); ת"פ (שלום כ"ס) 61617-11-16 **מדינת ישראל נ' אדהם בן מוחמד סולטאן** (נבו, 03.02.2019); ת"פ (שלום ק"ג) 74108-01-20 **מדינת ישראל נ' מאיר בן חמו** (נבו, 20.07.2021) (ערעור בתיק תלוי ועומד); ת"פ (שלום ת"א) 62497-06-18 **מדינת ישראל נ' דמיטרי דיקוי** (נבו, 11.10.2021); ות"פ (שלום ירושלים) 66974-11-17 **מדינת ישראל נ' טארק אבו חלף** (נבו, 13.12.2021)).

22. כאן אציין, כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל בת"פ (שלום ב"ש) 4097-09-15 **מדינת ישראל נ' אילן חיימוב** (נבו, 12.01.2016), פסיקה אליה הפנתה המאשימה, המדובר בנאשם שהורשע בעבירת סחר בסם מסוכן, אשר אינה מעניינת, מה גם ששם המדובר היה בהסדר סגור שגובש בין הצדדים לעניין העונש.
23. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל, ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיבידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (נבו, 08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (נבו, 05.05.2009)). לבסוף, ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (נבו, 25.06.2013)).
24. כללם של דברים, לאחר שנתתי את דעתי לעיקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ובשים לב לסוגו של הסם, כמותו ונסיבות החזקתו, הריני לקבוע כי **על מתחם העונש ההולם במקרה הנדון לנוע בין מאסר קצר (שניתן לרצותו בעבודות שירות) לבין 8 חודשים מאסר בפועל.**

גזירת הדין

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

25. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם, ולצורך כך, כמצוות המחוקק בסעיף 40יא לחוק העונשין, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
26. בעניין זה, בראש ובראשונה נתתי דעתי לגילו של הנאשם, ולגיליון ההרשעות הקודמות שלו הכולל כ-11 הרשעות בין השנים 2002-2012, במגוון עבירות שעיקרן עבירות רכוש שונות, וכן עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית ועבירה בודדת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הפרת הוראה חוקית ותקיפה הגורמת חבלה, שכולן בוצעו לפני שנים רבות והתיישנו זה מכבר אך לא נמחקו.
27. עוד ולקולה, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות על מעשיו, הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בשמיעת העדים.

עוד לא נעלם

מעניי שהעבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן בוצעו לפני למעלה משנתיים. אם כי, את מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק לא לאותה ספירת זמן "טכנית" - אלא לכך שבפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם נמנע מלהסתבך עוד בפלילים.

29. כמו כן, שקלתי את נסיבותיו הרפואיות של הנאשם כפי שפורטו בשלב הטיועונים לעונש ובמסמך שהוגש לעיוני (נ/1), מהם נלמד כי הנאשם סובל מבעיות בריאותיות שונות ומגוונות ובשל צנעת הפרט אין זה המקום לפרטן. ואולם מצאתי להעיר כי נראה שיש בכוח כל אחת מהבעיות הרפואיות עמן מתמודד הנאשם כשהיא עומדת לבדה להוות נטל כבד על אורחות חייו של הנאשם, כשברי ששילובן יחדיו מעמיד את הנאשם במעמסה קשה מנשוא. בנסיבות אלו ברי כי אתן לכך משקל ראוי בגזירת עונשו של הנאשם.

30. הנה כי כן, עסקינן בנאשם, שמאז שביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא עבר כל הליך טיפולי ואף לא הביע כל רצון לכך, ונראה כי אותו מוקד בעייתי וקווי אישיותו של הנאשם שעמדו ברקע לביצוע העבירות, לא אוינו. **ברי כי משאלו הם פני הדברים, הרי שאין מקום בעניינו לסטות סטייה לקולה מגדרי מתחם העונש שנקבע על ידי (כעתירתה דה-פקטו של ההגנה לעניין העונש), אלא יש מקום להשית על הנאשם ענישה המצויה בגדרי מתחם העונש ההולם.**

31. אכן, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.07.2013); רע"פ 7683/13 דויד פרלמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.02.2014); רע"פ 1441/14 האבט חמים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן (פורסם בנבו, 08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי ב"ש) 37682-03-13 דמטרי גרניק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.11.2013).

32. והרי שבמקרה שלפניי, לא ניתן לומר כי שיקומו של הנאשם (בהינתן העובדה כי הלה מנהל אורח חיים נורמטיבי ולא שב לדרכיו הרעות), יצדיק סטייה ממתחם העונש שקבעתי לעיל. זאת ועוד וכידוע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסטייה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות מהשתת רכיב של מאסר ולו בעבודות שירות (ראו והשוו, רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.05.2016); וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.09.2015).

33. **ומן התם אל הכא, כידוע, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, ובשים לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם מחד גיסא, ולכך שעברו הפלילי התיישן זה מכבר אך לא נמחק, מאידך גיסא, להודאתו של הנאשם במיוחס לו ולקליחת האחריות מצדו; לגילו של הנאשם ולנסיבותיו האישיות והרפואיות; לחלוף הזמן; ולעובדה שמאז ביצוע העבירות ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים - נדמה כי יש למקם בזו הפעם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך (אם כי לא התחתון), של המתחם אותו קבעתי לעיל.**

34. **לאור כל האמור לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 45 ימים מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 06.07.2022, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 07.11.2022, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. העבודות תבוצענה באגודה למען

העיוור באשדוד, במהלך חמשה ימי עבודה בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין - והכול אלא אם הממונה יקבע אחרת. על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה ישלח בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנאשם יעבור כל עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ג. מאסר מותנה למשך חודש, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנאשם יעבור כל עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ד. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, מהיום. נוכח הצהרתו של הנאשם כי אין בידו רישיון נהיגה להפקדה, אזי אין צורך כי הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

ז. הנני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים בתנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסנגוריה הציבורית.

העתק הפרוטוקול ישלח לסנגוריה הציבורית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם:

אני מתחייב שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת למשך שנתיים מהיום.

הובהר לי, כי ככל שאעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, במשך שנתיים מהיום, אזי יושת עלי סך של 3,000 ₪.

החלטה

רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ"א תמוז תשפ"ב,
20/07/2022 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא